Woensdag 6 September 1944 — DAGBLAD — 61ste Jaargang No. 4301

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit dagblad verschijnt dagelijks, behalve 's Zondags; abonnementsprijs Bonaire en Curaçao 2 gld.; Aruba 2,50 gld.; Bovenwinden 3 gld.; Suriname en het buitenland 3,50 gld..

Hoofdredacteur: Dr. Joh. Hartog
Redactie-adres Conscientiesteeg 27, telef. 1858; Postbus 80, Willemstad.

Uitgeefster en Administratie: Paulus-drukkerij, Conscientiesteeg 29, telefoon 1550; Postbus 80, Willemstad, N.W.I.
Voor Aruba: J. E. Croes, Postbus 14, Oranjestad; tel. 38.

Nederlandse Regering neemt afscheid van Engeland.

Treedt af bij aankomst in Nederland.

DE NEDERLANDSE TROEPEN NAAR NEDERLAND.

De Nederlandse troepen rukken met de Canadezen op door België naar de Nederlandse grens om zich te voegen bij de geallieerde troepen, die Nederland binnendrongen. De Nederlandse troepen worden te Brussel verwacht en honderden Nederlanders, die hier ondergedoken waren komen nu te voorschijn. Zij hebben met geestdrift geluisterd naar de radio-rede van de Koningin en haar aankondiging, dat Prins Bernhard het bevel over het binnenlandse leger op zich neemt. Deze Nederlanders staan nu gereed om de Prinses Irene brigade te verwelkomen. De opmars gaat echter zeer snel en zelfs de gemotoriseerde eenheden hebben moeite om de speerpunten bij te houden. (Aneta)

* * *

De Nederlandse regering te Londen heeft Woensdag officieel afscheid genomen van Engeland om zich gereed te maken voor de terugkeer naar het vasteland.

De leden van de regering zullen aftreden zodra zij in Nederland terugkeren, verklaarde de Premier Professor Pieter Sjoerd Gerbrandy.

De Koningin is dus volkomen vrij om een nieuw cabinet te vormen en kan hiertoe opdracht geven aan welke personaliteit dan ook. Mogelijk zal een of ander lid van het vroegere cabinet verzocht worden deel uit te maken van de nieuwe regering, maar zulks is niet noodzakelijk, daar een volkomen nieuwe regering gevormd kan worden.

NEDERLAND BINNENGETROKKEN.

Het geallieerde hoofdkwartier heeft officieel bevestigd, Woensdagmorgen, dat geallieerde troepen Nederland zijn binnengetrokken. (Aneta)

Communicandum.

Aan de Geestelijkheid en Geloovigen van ons Vicariaat.

Met het oog op de aanstaande bevrijding van ons dierbaar Vaderland en den terugkeer van onze beminde en geëerbiedigde Koningin naar Nederland, bepalen wij bij deze:

1o. dat zoodra het bericht van den terugkeer van Hare Majesteit naar Nederland zal zijn ontvangen, de klokken van alle kerken van ons Vicariaat gedurende een kwartier zullen geluid worden;

zoodra de klokken zullen geluid worden, zullen de Geloovigen zich opmaken om zich ter kerke te begeven, waar het TE DEUM van dankbaarheid zal gezongen worden;

komt het bericht van den terugkeer van Hare Majesteit na zes uur des avonds, dan zullen de klokken geluid worden, doch het TE DEUM zal den volgenden morgen om acht uur gezongen worden.

2o. dat op den Zondag na den terugkeer van Hare Majesteit, in de Kathedrale Kerk van Otrabanda een Pontificale H. Mis van dankbaarheid, en in alle andere kerken van ons Vicariaat een Plechtige H. Mis zal worden opgedragen, om God te bedanken voor de bevrijding van ons Vaderland en den gelukkigen terugkeer van het Koninklijk Huis in Nederland.

Curaçao, 6 September 1944.

† Fr. Petrus Innocentius Verriet,
Apostolisch Vicaris van Curaçao.

NEDERLANDS MILITAIR GEZAG IS GEREED.

De biezondere staat van beleg is afgekondigd door de Nederlandse regering voor die gedeelten van Nederland, die bevrijd worden van den vijand. De biezondere staat van beleg, die bekend gemaakt is in het Nederlandse Staatsblad, dat te Londen verschijnt, komt in plaats van de gewone staat van beleg, zoals die in de Nederlandse Krijgswet is omschreven.

De macht wordt geoefend door het Militair Gezag in de bevrijde gedeelten van het land door of in naam van het Hoofd van de Generale Staf. Ook deze zal zo spoedig mogelijk naar Nederland vertrekken.

Het Militair Gezag zal zijn macht oefenen in overeenstemming met de instructies van de Nederlandse regering en de richtlijnen gegeven door of in naam van den Geallieerden Opperbevelhebber.

Tot de aankomst van het Militair Gezag zal door de burgerlijke autoriteiten gehandeld worden overeenkomstig de richtlijnen, die door het Geallieerde Opperbevel worden gegeven.

WELKOM, BEVELHEBBER.

De leiders van de Nederlandse ondergrondse beweging hebben de volgende boodschap gezonden aan Prins Bernhard:

„Met vreugde heten wij U welkom als onzen Bevelhebber. Wij wachten met ongeduld Uw bevelen af en onder Uw leiding zullen wij den laatsten vijand van ons grondgebied verdrijven".

„BLIJFT WAAR GIJ ZIJT".

Generaal Dwight Eisenhower heeft Dinsdag in het Nederlands en in het Frans laten omroepen, dat de Geallieerde legers snel oprukken en de Duitse legers aan alle fronten vernietigd worden. Een groot gedeelte van België is reeds bevrijd en nu staat ook Nederland op de drempel van de bevrijding.

„Daarom geef ik de volgende instructies aan dat gedeelte van het Belgische en het Nederlandse volk, dat van België en Nederland verwijderd is en snakt naar eigen haard: Blijft waar gij zijt. Er worden zorgvuldige plannen gemaakt om u te helpen terugkeren naar uw huizen en uw gezinnen, zodra de oorlogsomstandigheden dit toelaten. Het uur van de bevrijding is vlak bij".

„ROTTERDAM IN ZICHT".

James Long seint uit het Geallieerde Hoofdkwartier, dat de doordringing in Nederland wordt medegedeeld, maar niet waar en hoever. Radio-Parijs riep rond, dat Rotterdam in zicht is, op 64 km. over de grens. De Britten hebben de buitenwijken van Gent bereikt, zitten 48 km. ten Noord-Westen van Brussel. Charleroi is door de Noordamerikanen genomen, evenals Namen, dat 48 km. van Leuven ligt en 80 km. van Aken. De Canadezen zijn 5 km. van Boonen. De Polen zijn bij Sint Omaars, dat 32 km. van Kales (Nederlandse naam voor Calais, uitgesproken met klemtoon op de a) gelegen is. Een speerpunt drong door tot het bos van Wynen (Nederlandse naam van Guines), dat zelf ongeveer 12 km. ten Noord-Oosten van Kales ligt. 14.000 Krijgsgevangenen werden genomen, 50 Duitse tanks vernietigd en de nazies bij Bergen in hinderlaag verrast (Geallieerde Hoofdkwartier, (AP) 6.9).

Merkwaardig is het volgende bericht van Roger Greene, gedateerd „Met de Britse troepen bij de Nederlandse grens": Dempsey's leger heeft Antwerpen genomen en rukt thans in snelle vaart op naar de Nederlandse grens, waar het 8 km. van verwijderd is.

Een vliegende bom heeft onlangs het huis van Hare Majesteit Koningin Wilhelmina getroffen, doch Hoogstdezelve ontsnapte aan letsels. Een van de leden van Harer Majesteits personeel werd gedood. De aangerichte schade is van zulk een omvang, dat Hare Majesteit een ander huis heeft moeten betrekken (Londen, (AP) 6.9).

MAATREGELEN TERUGKEER.

De Nederlandse regering zal de geallieerde legers op de voet volgen. De Binnenlandse strijdkrachten werken reeds samen met Eisenhower. De positie van Prins Bernhard is als die van Koenig in Parijs. De leden van de ondergrondse beweging hebben de benoeming van Prins Bernhard voorgesteld.

Maatregelen zijn genomen, opdat de Nederlandse vakbonden onmiddellijk na liquidatie van het Duitse arbeidsfront kunnen functioneren.

Er zal onmiddellijk volledig herstel van vrijheid van Pers, van vergadering en andere grondwettelijke rechten zijn, zodra de militaire toestand zulks gedoogt.

LEED FRANKRIJK GEBREK?

door

HAL BOYLE

(In een vertraagd telegram van 25 Augustus).

De gemiddelde Fransman heeft het niet zo kwaad gehad in de vier jaren onder nazie-bewind.

Voor degenen, die de Duitsers tot vriend wisten te houden of die flinke bankrekeningen hadden om op te teren bleef Frankrijk een mild oord waar alles te krijgen was wat men maar kon verlangen. „Maar je moest er de prijs voor betalen", zeide Alec Joan Greciet die zeer veel leerde over het leven en de mensen in de 29 jaren dat hij diende als kellner in het Grand Hotel.

Alec, die er uit ziet als de caricatuur in tijdschriften van den typischen Fransman met zijn puntige snor, zijn Gallische gebaren en slimme ogen, wekte mij in een kamer, welke laatstelijk bewoond en onverwijld ontruimd werd door een Duitsen baron. Hij vroeg mij 20 francs voor een theepot vol kokend water waarna hij ging zitten om mij te vertellen omtrent het goede en slechte leven in Parijs, terwijl wij de koffie van het legerrantsoen deelden.

„Dit is het eerste kopje echte koffie dat ik in vier jaren gebruikte", zeide hij. „Zij is heerlijk. Onze koffie bestond uit allerhande dingen doch ongelukkigerwijs was geen daarvan koffie."

Hij vervolgde: „De toestanden waren slecht doch draaglijk in mijn land gedurende de laatste vier jaren, doch zij waren verschrikkelijk sedert de invasie en vooral gedurende de laatste zes weken aangezien de treinen niet meer kwamen van het platteland en wij geen voedsel hadden. Reeds maanden geleden werd ons door de Britse radio gezegd om ons voor te bereiden op deze tijd en vele Fransen hamsterden heimelijk wat zij konden vinden. Mijn vrouw en ik borgen wat macaroni, chocolade, marmelade en aardappelen op".

— „Geen wijn?" vroeg ik.

„Maar natuurlijk ook enkele flessen wijn", zeide Alec glimlachend met een schouderophaling.

Hij zeide, dat gezinnen die niet zulk een vooruitzicht hadden, evenwel blij mochten zijn dat zij niet verhongerden omdat de stad een ernstig tekort had aan vlees, groenten en andere voedselwaren als gevolg van de ontwrichting van het verkeer.

„Er was practisch geen brood. Er was geen melk: sedert de invasie was er geen melk voor kinderen. Daarvóór kreeg elk kind slechts een halve pint melk per dag nadat het negen maanden oud was en op 3½-jarige leeftijd kreeg het helemaal geen melk meer. Er was vrijwel geen melk voor ouden en zieken in de hospitalen. Ja, er was geen melk voor de Fransen in Parijs zij werd voor de Duitsers bewaard. Ons hongerig volk stond de laatste weken buiten de barricaden en zag de Duitse troepen zich volpropen met vlees, boter, groenten en brood. Doch dat was waar gedurende de gehele lange bezetting. De Duitsers namen wat zij wilden — vervolgens kwamen onze kinderen en onze zieken aan de beurt. De enige Fransen, die goed konden leven waren zij die genoeg geld hadden om al hun voorraden op de zwarte markt te kopen."

Alec zeide, dat de Duitsers de Franse burgerbevolking „correct" behandelden tot het uitbreken der straatgevechten zes dagen geleden. „Nadien werden zij nerveus en bevreesd. 's Nachts bleven zij achter hun prikkeldraadversperringen met uitzondering van krachtige patrouilles. Zij riepen niet tweemaal 'halt'. Vele burgers werden gewond" (Parijs, (AP) 5.9).

Het nieuws van vandaag

Een der laatste daden van de huidige regering is het afscheid nemen van Engeland. Zij staat al op vertrek en naar bekendgemaakt werd in Londen zal zij aftreden bij aankomst in het bevrijde Nederland. De Belgische regering is blijkbaar reeds weg uit Londen en misschien ook de Luxemburgse. België is namelijk reeds grotendeels vrij. Charleroi en Namen zijn ingenomen en vooruitgeschoven elementen hebben de Zuidelijke buitenwijken van Gent bereikt. Het Geallieerde Hoofdkwartier heeft in zijn communiqué van hedenmorgen nog steeds niet gezegd, dat de grens van Nederland overschreden werd, doch volgens Aneta zou dat van officiële zijde wel bevestigd zijn.

De AP-correspondent in het Hoofdkwartier seint ook, dat de grens overschreden is en de radio van Parijs beweert zelfs, dat Rotterdam al in zicht is.

In Zuid-België is nog een Duitse strijdmacht omsingeld en in Noord-Frankrijk hebben de Canadezen de stad Kales (Nederlandse naam van Calais) ingesloten door de Kanaalkust aan weerszijden ervan te bereiken. In totaal zitten er ongeveer 50.000 nazies ingesloten langs de Kanaalkust.

In de opmars uit het Zuiden hebben de troepen van Generaal Patch de stad Louhans veroverd. Men nadert Chalons sur Saone en volgens een laat bericht zou Besançon reeds bereikt zijn.

De opmars in Italië gaat tegen een krachtige tegenstand den Duitsers. Het achtste leger heeft te kampen met Duitse tegenaanvallen en het vijfde leger komt ook slechts vooruit in hevige gevechten. Het stadje Lucca werd genomen en de gevechten woeden rondom Coriano.

Talloze plaatsen zijn nog veroverd door de Russen in hun snelle opmars door Roemenië. De troepen van Malinovsky hebben nog slechts 80 kilometer te gaan alvorens zij aan de Joegoslavische grens zitten. Ook Bulgarije rukken de Sovjets thans binnen na oorlog te hebben verklaard aan dit land. De Russen verklaarden, dat Bulgarije drie jaren lang de Duitsers heeft geholpen en dit nog steeds doet niettegenstaande de capitulatie aan Groot Britannië en de Verenigde Staten. Deze nieuwe oorlog tussen Rusland en Bulgarije zal wel een der kortste zijn in de geschiedenis, aangezien Bulgarije binnen vier uren na de Russische oorlogsverklaring alweer capituleerde.

KOERS VAN DE NEDERLANDSE GULDEN.

De Belgische regering heeft de officiële koers van de Belgische franc medegedeeld. Aangezien er tussen België en Nederland een monetaire overeenkomst bestaat, kan men dus de koers van de Nederlandse gulden berekenen. Deze wordt globaal:

2,64½ G. voor $ 1,
10,68 G. voor £ 1,
0,72 G. voor 1 Curaçaose gulden.

Later ontvingen wij nog de volgende aanvulling:

De wisselkoers van de Belgische munt ten opzichte van het Pond Sterling is vastgesteld op 176,50 Belgische francs; hieruit kan de voorlopige wisselkoers tussen Gulden en Pond worden afgeleid, nl. 10.691 Gulden voor een Pond. De verhouding tussen Gulden en franc werd geregeld bij het accoord van 21 October 1943 tussen België, Luxemburg en Nederland. Hierbij wordt de voor de oorlog geldende verhouding aangenomen. Deze nieuwe verhouding van de munten zal als wisselkoers gelden voor betalingen aan de Belgische regering en aan de bevrijdingslegers.

Financiële deskundigen wijzen erop, dat uit deze cijfers niet volgt, dat de koers van pond, dollar en gulden onderling is gestabiliseerd. De koers is slechts voorlopig (Aneta).

DE RUSSISCHE OPMARS.

De Russen en Tito's strijdkrachten zullen wel spoedig aansluiting maken, gezien de snelheid waarmede de Russen oprukken. Indien dit geschiedt zullen alle Duitsers in Bulgarije en Hellas worden afgesneden. Indien de huidige snelheid van de opmars voortduurt zullen de Russen en Joegoslaven vóór het weekeinde aansluiting hebben gemaakt en een muur van soldaten hebben gevormd van de Zwarte Zee tot de Dalmatische kust.

Verder ten Noorden hebben de Russen een krachtige Duitse linie aan de rivier de Narew doorbroken in een groot offensief om Warszawa te passeren. Craiova, het grootste kruispunt van verkeerswegen in het Westen van Roemenië, werd door de Russen bezet. Deze stad ligt op minder dan 250 kilometer ten Oosten van Beograd, op 165 kilometer ten Noorden van Sofia en op 300 kilometer van de Hongaarse grens. (Moskou, (AP) 6.9).

Russen bezetten Bulgarije.

Canadezen bereiken Kanaalkust aan weerszijden van Kales.

Nog weinig bekend omtrent Nederlands bevrijding

RUSLAND VERKLAART OORLOG AAN BULGARIJE.

De volgende verklaring werd te Moskou uitgegeven:

„Op 5 September 1944 om 19 uur overhandigde de Volkscommissaris voor Buitenlandse Zaken der U.S.S.R. Molotov namens de Sovjet-regering de volgende nota aan den Bulgaarsen Gezant in de U.S.S.R.: Langer dan drie jaren heeft Bulgarije in de practijk Duitsland geholpen in zijn oorlog tegen de Sovjet Unie.

De Sovjet-regering nam in overweging, dat Bulgarije een klein land is, dat geen weerstand kon bieden aan de grote strijdkrachten van Duitsland op een tijd, dat Duitsland bijna geheel Europa in handen had. De Sovjet-regering tolereerde ook, dat de Bulgaarse regeringskringen de Duitsers hielpen bij de ontruiming van de Krim en het redden van de resten van het verslagen Duitse leger in het Zuiden van de Sovjet Unie. In de zomer van dit jaar ontstond er evenwel een acute crisis in de toestand van Duitslands strijdkrachten. Gevangen in een nijptang van de Sovjet-troepen in het Oosten en de Geallieerde troepen die in Frankrijk landden in het Westen, zag Duitsland zich geplaatst in een wanhoopspositie en werden zijn strijdkrachten verpletterd en op de vlucht gedreven aan alle fronten. Duitsland verloor tenslotte Italië. Duitsland verloor Frankrijk. Nadat Duitsland Roemenië verloor maakte zelfs zulk een klein land als Finland zich ervan los omdat het zag dat de voortzetting der vriendschappelijke betrekkingen met Duitsland het land naar de ondergang zou brengen. Het lot van Duitsland is beslist. De oorlog is volkomen verloren door Duitsland.

Met zulk een ommekeer van zaken kon verwacht worden, dat Bulgarije zou besluiten gebruik te maken van dit geschikte ogenblik om Roemenië en Finland te volgen in het afzien van zijn pro-Duitse politiek, met Duitsland te breken en zich te voegen bij de anti-Hitler coalitie der democratische landen. Niettegenstaande dit weigert de Bulgaarse regering thans nog met Duitsland te breken en voert zij een politiek van zogenaamde onzijdigheid krachtens welke zij voortgaat rechtstreekse steun te bieden aan Duitsland tegen de Sovjet Unie door zijn strijdkrachten te behoeden tegen een achtervolging door het Rode leger en haar bases op Bulgaars grondgebied te geven om nieuwe weerstandskernen te vormen tegen de strijdkrachten van de anti-Duitse coalitie op land zowel als op zee.

De Sovjet-regering kan deze Bulgaarse politiek niet anders beschouwen dan als een feitelijke oorlogsdaad ten behoeve van Duitsland tegen de Sovjet Unie niettegenstaande de grondige verslechtering van de militaire situatie voor Duitsland en niettegenstaande het feit, dat Bulgarije thans alle kans heeft om zonder vrees voor Duitsland met dat land te breken en alzo zich tegen een ramp te behoeden.

Krachtens het voorgaande acht de Sovjet-regering het niet langer mogelijk nog verdere betrekkingen te onderhouden met Bulgarije. Zij verbreekt alle betrekkingen met Bulgarije en verklaart, dat Bulgarije niet alleen in staat van oorlog is met de U.S.S.R., gelijk het tot nu toe practisch in staat van oorlog was met de U.S.S.R., doch dat ook de Sovjet Unie van nu af aan in staat van oorlog is met Bulgarije.

De Bulgaarse Gezant verklaarde, dat hij ogenblikkelijk zijn regering op de hoogte zou brengen van de Russische nota" (Londen, (AP) 5.9).

BULGARIJE VRAAGT WAPENSTILSTAND.

Iets minder dan vier uren na de oorlogsverklaring heeft Bulgarije wapenstilstand aan Rusland gevraagd. De Bulgaren zeiden, dat de Duitsers het Bulgaarse leger aanvallen. Een ministeriële vergadering kwam samen kort vóór het Rode Leger over de grens ging. De ministers besloten, dat straf zou worden opgetreden tegen uitdagende maatregelen van de Duitsers. Wat voor optreden bedoeld is, is niet bekend. Muravieff heeft Dinsdag al medegedeeld, dat de betrekkingen verbroken zullen worden, als Duitsland de onzijdigheid zou schenden. Of Bulgarije de oorlog zal verklaren is nog niet bekend.

Transocean heeft vanmorgen felle gevechten tussen Roemenen en Hongaren gemeld (Londen. (AP) 6.9).

ZWEDEN ZAL GEEN OORLOGSMISDADIGERS TOELATEN.

Gustav Moller, Zweeds Minister van Sociale Zaken, heeft bekendgemaakt, dat Zweden geen asyl zal verlenen aan oorlogsmisdadigers. Allen, die over de grenzen van Zweden glippen zullen naar hun land worden teruggezonden om daar te worden berecht. Moeller onthulde, dat er in Zweden op het ogenblik 61.000 vluchtelingen zijn, waarvan 500 uit nazie-Duitsland en de door Duitsland ingelijfde landen Oostenrijk en Tsjechoslowakije. (Stockholm. (AP) 5.9).

ARGENTINIE ZAL GEEN OORLOGSMISDADIGERS TOELATEN.

Rodolfo Garcia Arias, de Argentijnse Zaakgelastigde in de Argentijnse Ambassade te Washington, heeft een verklaring uitgegeven waarin hij zeide, dat de veronderstellingen volgens welke Argentinië na de oorlog voor de nazie-leiders „volkomen ongegrond" zijn (Washington. (AP) 5.9).

DUITSE SOLDATEN NAAR ZWITSERLAND.

Ongeveer 700 Duitse soldaten die aan de Geallieerde legers in Frankrijk poogden te ontkomen, hebben gedurende de laatste dagen de grens van Zwitserland overschreden. Zij gaven zich aan de Zwitserse autoriteiten over om geïnterneerd te worden (Bern, (AP) 5.9).

BESANÇON BEZET.

Vrije Franse en Geallieerde troepen hebben Besançon bezet. De gevechten woeden thans bij Baume-les-Dames, dat 29 km. ten Noord-Oosten van Besançon ligt. Dit is de voortgang van de opmars naar Zuid-West Duitsland (Franse grens, (AP) 6.9).

CURAÇAO

JUBILEUM SCHONEWOLF.

De betreffende feestcommissie deelt ons mede, dat ter herdenking van het veertigjarig Priesterjubileum van den Zeereerwaarden Heer John Schonewolf een Plechtige Hoogmis met pontificale assistentie op Zondag 10 September as. om 9 uur in de Parochiekerk van Onze Lieve Vrouw van de Allerheiligste Rozenkrans te Pietermaai zal worden opgedragen. Een receptie is er om 16.30 uur op het schoolplein naast de kerk.

DOMINICANEN GAAN NEDERLANDS BEVRIJDING VIEREN.

De Consul Generaal van de Dominicaanse Republiek, de Heer Andres J. Espinal, heeft een oproep gericht tot zijn landgenoten op Curaçao voor een bijeenkomst in het Consulaat Generaal op 7 September aanstaande om te beslissen omtrent de wijze waarop de Dominicaanse kolonie alhier de bevrijding van Nederland en de terugkeer van Koningin Wilhelmina naar Haar land zal vieren.

De Consul Generaal zeide in zijn oproep tot de Dominicanen, dat de bevrijding van Nederland van buitengewone betekenis is en gevierd moet worden met een jubel die even groot is als de smart was welke de bezetting van dit „Grote bevriende land" veroorzaakte.

ISLA HERDENKT BEGIN DER BEVRIJDING.

Gistermorgen kwamen in de Club Asiento te Emmastad velen, die werkzaam zijn bij de C.P.I.M., tezamen om even hun vreugde te uiten over het begin der bevrijding van Nederland. De bijeenkomst werd begonnen met het spelen van gramofoonplaten, waarvoor de Heer Arnold Kreps gezorgd had. Gespeeld werd o.a. carillonmuziek van het paleis op de Dam, orgelmuziek, enz. De zaal was met Nederlandse vlaggen en Oranje wimpels versierd. De Directeur nam vervolgens het woord en zeide o.a.:

Na meer dan 4 jaren van hopen en wachten kwam toch nog plotseling het verlossende bericht, dat Geallieerde troepen Nederlands grondgebied hebben bereikt en reeds diep ons land zijn binnengedrongen. Zo vallen na een schrikbewind van bijna 4½ jaar op dit historische ogenblik de eerste stralen der vrijheidszon weer over ons zo dierbaar Vaderland.

Dit heuglijke feit deed ons met onbeschrijflijke vreugde en diepgevoelde dankbaarheid in zo grote getale hier samenkomen — niet voor een manifestale feestviering; daarvoor is het nog niet de juiste tijd en bovendien wordt dat een gebeurtenis voor geheel Curaçao — maar omdat wij de behoefte gevoelen, om als specifiek Nederlandse gemeenschap, die met zoveel algemene en persoonlijke banden aan ons Holland en zijn inwoners gebonden is, op dit grootse moment een ogenblik onder elkaar te zijn en met elkaar ons even te bezinnen op de diepe betekenis voor een ieder van ons van de vrijwording van ons land.

Het dramatische ogenblik is ook aangebroken waarop de sluier, waarachter zich zoveel droevigs heeft afgespeeld, wordt weggenomen en wij definitief zullen weten, wat er geschied is in ons arm Vaderland. En ik vrees, dat velen van ons nog veel leed en smart zullen moeten te boven komen..

Ik ben er echter van overtuigd, dat de traditionele Hollandse vasthoudendheid en de liefde en eerbied voor onze Koningin en het Huis van Oranje, die diep leven in iederen Nederlander, onverschillig zijn geloofs- of politieke overtuigingen en die juist in tijden van nood als kostbare nationale eigenschappen naar voren komen, ons volk in staat zullen stellen om de enorme moeilijkheden welke wij nog zullen hebben te overwinnen te boven te komen.

Het is met grote weemoed en eerbied dat wij hierbij denken aan de vele landgenoten, die tot dusverre in de strijd gevallen zijn en speciaal van onze collega's van de „C.S.M.", N.I.T., „Corona", de ondernemingen in onze Oost en onze trouwe medewerkers op Curaçao die ons ontvallen zijn en die niet meer samen met ons kunnen beleven het begin onzer bevrijding. Op ernstige, ingetogen wijze willen wij uiting geven aan onze blijdschap op dit grootse ogenblik, ons volkomen ervan bewust zijnde hoe deze blijdschap voor velen onzer getemperd wordt door grote droefheid over het verlies van een of meer hunner dierbaren.

Om de nagedachtenis van hen, die hun leven lieten voor de vrijheid en recht, te eren, verzoek ik u met mij een minuut van eerbiedige stilte te betrachten.

Zij rusten in vrede.

Op de schouders van ieder van ons rust de taak, om te zorgen, dat inderdaad de grote offers die gebracht werden niet vergeefs zijn geweest. Die taak is tweedelig en wel de bevrijding van ons Indië en de wederopbouw van ons land.

Een deel van onze speciale taak ligt in de Pacific nl. het produceren van de enorme hoeveelheden olieproducten, die de Geallieerde oorlogsmachine daar moeten voeden en die haar met onfeilbare zekerheid een dusdanige overmacht zullen geven, dat de overwinning ook op dit oorlogstoneel nog slechts een quaestie van tijd is. Om dit doel te bereiken wordt met koortsachtige haast gewerkt aan de voltooïng van ons enorme constructie programma, hetwelk van zo'n vitaal belang is voor de spoedige bevrijding van ons Nederlands-Indië.

Er is dus geen sprake van, dat wij het met de overwinning in Europa in het zicht wat kalmer aan zullen kunnen doen. Integendeel het tempo wordt nog opgevoerd, teneinde ook in de Pacific een spoedig einde van de strijd af te dwingen.

Ik ben ervan overtuigd, dat gij allen vervuld zijt van het verlangen, om de reeds geleverde uitstekende praestaties van onze vloot en onze fabriek, welke meer dan eens officieel zijn erkend, ook in de toekomst te handhaven.

Zo zullen wij — een ieder van ons — ons aandeel hebben ook in de overwinning in onze Oost.

Laten wij dan op deze onvergetelijke dag het eerste en zesde couplet van het „Wilhe'mus" uit volle borst tezamen zingen.

Leve het Vaderland, Leve de Koningin.

VEILIGE AANKOMST IN NEW YORK.

Uit New York wordt bericht, dat de Curaçaose en Surinaamse leden van het Vrijwillig Vrouwen Hulp Korps van het Rode Kruis veilig aldaar zijn aangekomen (Aneta).

CURAÇAO — ARUBA 5 — 1.

Zondagmiddag werd te Paramaribo de wedstrijd Aruba — Curaçao gespeeld, die eindigde met een 5 — 1 overwinning voor Curaçao.

De eertse helft was het spel matig en scoorde Chirino het eerste doelpunt, voor Aruba. Na de rust kwam Curaçao op. Dagadan scoorde tot drie maal toe en maakte 3 — 1. Mario Hernandes kopt en maakt 4—1 op voorzet van Heiliger, terwijl Juliana vlak vóór het einde het laatste doelpunt maakte (Aneta).

DE TWEEDE WEDSTRIJD CURAÇAO — SURINAME.

De Surinaamse bladen zijn alle van oordeel, dat Curaçao verdiend gewonnen heeft in de tweede wedstrijd tegen Suriname. Zoals men weet eindigde deze wedstrijd met 2 — 0 in het voordeel der onzen.

Een half uur vóór de aanvang van de wedstrijd brak er een zware regenbui los als gevolg waarvan zelfs de volksspelen op het Gouvernementsplein geen doorgang konden vinden. Het voetbalveld werd grotendeels onder water gezet en „De West" verklaart, dat het veld voor die middag had moeten worden afgekeurd, hoewel het blad hiermede niet de Surinaamse nederlaag wil verontschuldigen.

Curaçao paste zich beter aan bij de toestand van het veld dan Suriname. Men hield de bal meer in de lucht met lange schoten, terwijl de Surinamers de bal laag hielden zodat deze bleef stremmen.

Uit de verslagen blijkt, dat Heiliger de gevaarlijke man was in de Curaçaose voorhoede. De Curaçaose achterspelers Pietersz en Confesor waren in topvorm en weerden alle gevaar. Grovell werd na een kwartier spelen vervangen door Salcedo, aangezien hij met zijn voet in het gras trapte en zijn enkel verstuikte.

Het blad „Suriname" schreef naar aanleiding van deze wedstrijd:

„Het vergroot ongetwijfeld de praestatie der Curaçaoenaars om op dit natte veld met de overwinning, die zij wel verdiend hebben, te strijken.

Curaçao won door zijn beter positiespel, trapvastheid en groter enthousiasme. Er zat in onze ploeg gistermiddag geen fut. Ons buitengewoon slecht spel was niet alleen aan het veld te wijten. Er werd zonder de wil om te winnen, zonder het enthousiasme dat ons vroeger van menige nederlaag tegen tegenstanders met een veel grotere techniek redde, gespeeld".

SNELSCHAAKKAMPIOENSCHAP VAN CURAÇAO.

Curaçao telt vele uitstekende schaakspelers. Wij vernamen, dat de S.V. „Curaçao" voornemens is over enkele maanden wedstrijden te organiseren om het officiële schaakkampioenschap van Curaçao.

In afwachting hiervan heeft de S.V. „Dr. Max Euwe" besloten om op 14, 19 en 21 September as. wedstrijden om het „Snelschaakkampioenschap" van Curaçao te organiseren. De bedenktijden in deze wedstrijden bedraagt 10 **seconden per zet.**

Ieder schaakspeler op Curaçao (ook indien geen lid van een der bekende schaakverenigingen) kan zich als deelnemer opgeven, met als enige verplichting om op de te bepalen avonden om 20 uur in het clublocaal van de S.V. „Dr. Max Euwe" te Emmastad **(tegenover Club „Asiento")** aanwezig te zijn.

Opgave tot deelneming vóór 10 September as. te richten aan: C. F. van Tongerloo, Emmastad 42, tel. 261 Isla tot 16 uur; L. A. Lemmens, Salinja 279a, tel. 643 Isla tot 16 uur, naar tel. 1661 stad.

Wedstrijdprogramma.

Donderdag, 14 September: Voorwedstrijden voor niet-geplaatste spelers. De winnaars bereiken de demi-finale. Van hen, die de demi-finale niet bereiken, ontvangen degenen met de beste resultaten een troostprijs.

Dinsdag, 19 September: Demi-finales voor geplaatste spelers tezamen met de winnaars van de voorwedstrijden. De winnaars hiervan bereiken de finale. Troostprijzen als boven.

Donderdag, 21 September: Finale. De winnaar verwerft de titel: Snelschaakkampioen van Curaçao. Drie prijzen worden beschikbaar gesteld voor de hoogstgeplaatsten in de finale.

Bij gelijk eindigen van deelnemers aan bovengenoemde wedstrijden zullen, waar nodig, beslissingspartijen worden gespeeld.

ARUBA WINT ZIJN LAATSTE WEDSTRIJD.

Gistermiddag werd de laatste wedstrijd gespeeld in het voetbaltournooi te Paramaribo. Aruba won hierbij van Suriname met 3—2. Vóór de rust was Aruba opvallend sterker. Na de rust verbeterde het spel van Suriname.

De Arubaanse doelman Goy Franken verdedigde zijn doel op schitterende wijze.

Gouverneur Mr. J. C. Brons woonde de wedstrijd bij en sprak de spelers bij de uitreiking der bekers toe. Met een toespeling op de niet altijd gunstige weersomstandigheden zeide hij: „Curaçao heeft om zo te zeggen de overwinning te land en te water bevochten".

NIEUW SPORTBLAD OP ARUBA.

Op Aruba is een nieuw sportblad verschenen met de schone naam „Alma Deportivo". Het van Narciso Kock, verschijnt tweemaal per maand en wordt geschreven in de landstaal. Wij wensen het nieuwe blad een lang en vruchtbaar leven toe.

blad, dat onder de redactie staat

POLITIEBERICHTEN.

Gummistok om te scheiden.

In de loop van de vorige week werd door een politiepatrouille geconstateerd, dat er een vechtpartij tussen enige zeelieden plaats had ter hoogte van het Hotel „Hija del Dia". Om de vechtenden te scheiden moest door de patrouille van de gummistok gebruik worden gemaakt. De zeelieden zijn daarna naar hun schip getransporteerd.

Liefhebbende dronkaard.

Door een vrouwspersoon werd politie-assistentie gevraagd, die door haar echtgenoot ernstig was mishandeld. Bij aankomst van de patrouille bleek dat de echtgenoot reeds door een vijftal personen in bedwang werd gehouden. Hij verkeerde onder de invloed van alcoholhoudende drank. Volgens verklaring van de vrouw, had hij haar geslagen en met een mes bedreigd, tevens had hij haar met stenen gegooid, waarbij zij aan het hoofd geraakt was. De liefhebbende echtgenoot is voor eigen en andermans veiligheid ter ontnuchtering in bewaring gesteld.

Wilde haar in zee gooien.

Door een taxiechauffeur werd door de wacht gemeld, dat hij ter hoogte van Spaans Lagoen door een vrouwspersoon was staande gehouden, die hem verzocht had de politie te waarschuwen, daar zij en drie andere vrouwen, allen thuis behorende in „Hija del Dia", door vier mannen, met wie zij zich aldaar opgehouden hadden, waren mishandeld. Bij aankomst van een politiepatrouille werden aldaar de vier vrouwpersonen aangetroffen. Twee hunner waren met een steen mishandeld, doch niet ernstig. Een derde verklaarde, dat een man haar gedreigd had in zee te zullen gooien. Zij verklaarden zich in de vooravond ter plaatse met vier zeelieden te hebben afgezonderd, waarna moeilijkheden gerezen waren, met de ruzie als gevolg. De zeelieden hadden voordat de politie ter plaatse kwam reeds de vlucht genomen.

Op heterdaad betrapt.

Door den manspersoon S.I., wonende te San Nicolas No. 158, werd aan de politiewacht gemeld, dat hij des nachts bij zijn thuiskomst enige manspersoon op zijn komst enige manspersonen op zijn ijlings de vlucht namen, echter niet zonder medeneming van een aantal kippen. Hij is voor het doen van aangifte naar de recherche verwezen. De kippendieven zij nog dezelfde dag door de recherche aangehouden.

Ondergetekende betuigt bij dezen, dank aan allen die belangstelling hebben getoond gedurende de ziekte en na het overlijden van zijn echtgenote

Mercelina Lebuina Len Chong

Zijn bijzondere dank gaat uit aan Dr. Aars en Dr. van der Sar en Zusters van het St. Elizabeth Gasthuis, die al het hunne hebben gedaan om haar ondragelijk lijden, zo veel mogelijk te verzachten.

Willemstad, 5 September 1944. Alphons Len Chong.

Hertha Pietersz
en
Jan Jacob Beaujon

hebben het genoegen aan hunne vrienden en kennissen hierbij bekend te maken, dat de voltrekking van hun voorgenomen huwelijk op den 6den dezer des namiddags om 7 uur zal plaats hebben.

Toekomstig adres: Hoogstraat 10a.
Willemstad, 3 September 1944.

GEERT BRAM
en
HILDA LINDVELD

hebben de eer U kennis te geven van hun voorgenomen huwelijk, waarvan de voltrekking zal plaatsvinden op Donderdag 7 September.

Receptie: 6 — 7 uur n.m.

Gelieve deze kennisgeving als persoonlijke uitnodiging te willen beschouwen.

DE HEER
Bernardo Metsch en echtgenote
geven hierbij kennis van de geboorte van hun zoon
LOUIS JOE
Sanatorim, 31 Aug. '44. 3—2

Twist onder de Broederen

Gisteren heeft Rusland de oorlog verklaard aan het meest Russenminnende land Bulgarije, omdat dit Duitserhatende land zodanig in de netten der nazies was verstrikt, dat het zelf niet meer weet wat het doen moet. Elke Bulgaar haat de Duitsers. Het is het oude onuitroeibare conflict tussen het Germaanse en Slavische ras. Elke Bulgaar mint de Russen, waarmede hij volken- en geschiedkundig verbonden is en waarmede hij practisch taal, cultuur en godsdienst gemeen heeft. Het Bulgaarse volk heeft de zon over het conflict niet laten ondergaan, want vier uren na de oorlogsverklaring vroeg het wapenstilstand. De twist onder de broederen was bijgelegd, zoals dit ver terug in het verleden, in 971 gebeurde.

Hetzelfde schouwspel van toen herhaalde zich. De kozakken galoppeerden de Debroedzja in over de Bulgaarse velden en bergen naar...... de Dardanellen. In 971 was het Swjatoslav, wiens poging Constantinopel over land te krijgen, mislukte. Vandaag aan de dag ziet men de in 860 begonnen opmars der Russen naar de Dardanellen herleven. In 860, in 904 en in 941 hadden dezelfde Russen het al over de Zwarte Zee beproefd, eveneens elke keer zonder succes. Toen deed Swjatoslav het over land, wat in de erop volgende eeuwen telkens herhaald werd, tot het in de 19e eeuw een nachtmerrie werd, waaruit de wereld, ondanks conventies en pacten, nog niet ontwaakt is. Ruslands streven naar de warme wateren is Ruslands politiek. Ruslands politiek maakt in deze oorlog de beste kans, die het ooit gehad heeft, want niet alleen dat het door Bulgarije op enkele tientallen kilometers van de Bosphorus en de Dardanellen zit (in het onzijdige Turkije), maar door de communistische gezindheid van Tito's Partijgenoten heeft het meteen de gehele Adriatische zeekust onder zijn invloed.

Blijkens de berichten van heden is Rusland op weg om deze invloed te bezegelen door werkelijk contact: de kozakken galopperen nog niet rechtstreeks naar de Zeestraten, omdat die binnen onzijdig gebied liggen en dit de politiek kon bederven; maar ze galopperen in de richting van Joegoslavië en laten de gehele Bulgaarse hoofdstad Sófia links liggen. Zoals de Russen een andere hoofdstad, Warszawa, die misschien politiek gesproken ook nog wel eens last kon veroorzaken door het Poolse probleem, rustig zichzelf laten uitmoorden: de vliegende opmars der Russen is bij Praga, de voorstad van Warszawa, plotseling tot een stilstand gekomen. Maar op de plaats waar de staatslieden eens een cordon sanitaire samenkonkelden, ligt thans de Russische wal: van het hoge Noorden, waar Finland verpletterd is en niets meer doen zal, langs de Oostzee en door Polen, via Tsjechoslowakije (het eerste Europese land dat door de geallieerden, in casu door de Russen alleen met een siergroep van Tsjechen, bevrijd werd), door Roemenië en thans door Bulgarije. De laatste schakel is nog Joegoslavië. Die schakel wordt thans gesmeed en het vuur is heet.

BUITENLAND

VENEZOLAANSE PERS OVER NEDERLANDS BEVRIJDING.

Het nieuws, dat de Geallieerden Nederland binnentrokken, verscheen in de Venezolaanse bladen op het voorblad met foto's van de Koninklijke Familie, terwijl aan de huizen der Nederlanders de vlag gehesen werd.

De „Heraldo" schreef: „Nederland is om duizenden redenen een verdienstenlijk land. Als één man staan de Nederlanders gereed om aan de zijde der democraten te strijden en uit die strijd zal de drang groeien om de toekomst en de vrede te winnen."

Door den Nederlandsen gezant te Caracas, Mr. Arthur Methöfer; door den directeur van Philips, den Heer J. Morpurgo en door den directeur van de K.N.M.S., werden redevoeringen gehouden.

DUITSE KOPSTUKKEN NAAR PORTUGAL?

Er doen geruchten de ronde in Madrid, volgens welke Franz von Papen, Dr. Walter Funk en Dr. Curtius zich thans in Lissabon bevinden waar zij per vliegtuig arriveerden. Hun bedoeling zou zijn de Duits-Portugese betrekkingen te verbeteren en in feite het tijdelijk recht van asyl te zoeken terwijl pogingen worden gedaan om de Geallieerde vredesvorwaarden te vernemen.

Intussen wordt gezegd, dat Generaal Misisina Yosjisja, de Japanse militaire attaché in Lissabon vertrokken is naar Duitsland op weg naar Zweden van waar hij en andere leidende Japanse vertegenwoordigers hopen via Rusland naar Tokio te kunnen reizen. Men zegt, dat hij dit ogenblik uitkoos om te vertrekken omdat hij zich niet wil laten betrekken bij enige Duitse poging om vrede te sluiten. (Madrid, (AP) 5.9).

HITLER ONTVANGT JAPANSEN AMBASSADEUR.

De radio van Berlijn deelde mede, dat Hitler den Japansen Ambassadeur Hirosji Osjima Maandag in zijn hoofdkwartier ontvangen heeft voor een langdurige bespreking over „plaatselijke vraagstukken welke betrekking hebben op de twee landen en de gezamenlijke oorlogvoering". Volgens de radio was de Duitse Minister van Buitenlandse Zaken Von Ribbentrop bij de besprekingen aanwezig (New York, (AP) 5.9).

SUCCES VOOR MACARTHURS VLIEGTUIGEN.

Het Hoofdkwartier van Mac Arthur maakte bekend, dat Geallieerde patrouillevliegtuigen 13 kleine vaartuigen vol troepen tot zinken gebracht of beschadigd hebben bij Celebes. Deze aanval vond Zondagavond plaats. Maandagmorgen vernielden of beschadigden Catalina-vliegboten 8 vrachtschepen en 13 schuiten bij het eiland Halmaheira, (Zuidwestelijk deel van de Stille Oceaan, (AP) 5.9).

JAPANSE ADMIRAALS GEDOOD.

De radio van Tokio deelde mede, dat een Japanse Vice Admiraal en vijf Schouten bij Nacht onlangs gedood werden door „vijandelijke actie". Blijkbaar vonden de Japanners de dood bij de luchtaanvallen op kilometer ten Zuid-Westen van het vlootstation Yokosuka op 21 Yokohama. (Londen, (AP) 6.9).

DE „TIRPITZ" OPNIEUW GERAAKT.

De Britse Admiraliteit maakte bekend, dat vliegtuigen van de marine-luchtmacht onlangs bij aanvallen op de vijandelijke scheepvaart in Noordelijke wateren voltreffers plaatsten op het Duitse slagschip „Tirpitz" en 16 andere vijandelijk schepen (Londen, (AP) 5.9).

EMMASTAD

WACHTDIENSTEN.

Woensdag, 6 September 1944:
Telegram Afdeling: tel. 307; na 23 uur Schaap, tel. 353.
Shipping & Supplies: tel. 458 en 551; na 23 uur Meinster, tel. 304.
Scheepvaart Afdeling: Langras, tel. 710.
Dok Afdeling: Boeren (via portier).

— **Canadese** patrouilles hebben het Kanaal bereikt ten Oosten en Westen van Kales.

— **Troepen van het** Noordamerikaanse 3e leger hebben de rivier de Moezel overgestoken. Er is een bruggehoofd geslagen over de rivier niettegenstaande een krachtige Duitse tegenstand. Het aantal gevangenen van het 3e leger bedraagt reeds 76.000. Ongeveer 65.250 vijandelijke manschappen werden door het 3e leger gewond, 19.500 werden gedood. Patrouilles van het 3e leger drongen enkele kilometers binnen Duitsland door en trokken zich vervolgens terug binnen de Noordamerikaanse linies aan de Moezel. Dit vond plaats op 3 September aldus seint Wes Gallagher die met het 3e leger mee oprukt.

NEDERLANDS 12e PROVINCIE VIERT FEEST.

Maandag heerste geheel de dag te Paramaribo een geestdriftige stemming en 's avonds trok een militair muziekcorps door de stad gevolgd door een uitgelaten en dansend publiek. Dr. Brons, waarnemend Gouverneur van Suriname, verklaarde in een radiorede:

„Wij zijn diep getroffen door het bericht, dat de Geallieerden over de Nederlandse grens zijn getrokken. De grootste dag zal echter zijn wanneer de Koningin naar vaderlandse bodem terugkeert."

Dr. Brons stuurde een telegram naar Koningin Wilhelmina. Ook de Staten van Suriname zonden een telegram en de Joodse gemeente. Dr. Brons stuurde aan den Noordamerikaansen Bevelhebber Kolonel Schoonmaker en den Vloot-waarnemer van de Verenigde Staten in Suriname, Luitenant Luce, brieven, waarin Hij uitdrukking gaf aan Zijn dankbaarheid voor de aan de Nederlanders geboden hulp.

DE SURINAAMSE SINAASAPPELEN.

In een nootje onder het verslag van de vergadering in de club van J.P.F., waarbij het plan Bruna besproken werd, schrijft „De West":

„Inderdaad is er een ogenblik geweest, dat men vreesde ons geurig product te zullen moeten weggooien. Dit is gelukkig grote uitzondering gebleven. Op dit ogenblik is zelfs de prijs weder iets gestegen. De oogst (die wellicht niet zo groot is geweest als enkele deskundigen raamden) vindt voorlopig grif afzet in het eigen land."

CHURCHILL TOT NEDERLAND.

Churchill heeft per radio tot de Nederlanders gesproken en verklaard, dat de bevolking van Nederland en het Nederlandse Rijk niet lang meer op de bevrijding behoeft te wachten (Aneta).

Het Concentratiekamp van Hintzert.

Het concentratiekamp van Hintzert is minder gekend dan dit van Dachau, doch de folteringen die de Nazies doen ondergaan aan de burgers van buitenlandse nationaliteit en aan de Duitsers die er zijn geïnterneerd, moeten in niets onderdoen voor de gruwelen die aan Dachau een zeer treurige beroemdheid hebben gegeven.

Het kamp van Hintzert, een plaats gelegen op een dertigtal kilometer afstand van Trier in een verlaten streek waar slechts schrale sparrebomen groeien, is een uitgestrekt vierhoekig plein waarvan de zijden een kilometer lang zijn. Het is gescheiden in twee ongeveer gelijke delen, die een scherpe tegenstelling vertonen. Aan de ene kant is er het gemakkelijke leven; aan de andere kant is er de ellende, een hel van smart. In het ene deel wonen de bewakers, de S.S. die er op afgericht zijn de ongelukkigen welke zij bewaken, te folteren in het andere deel zijn de slachtoffers. De eerstgenoemden hebben goed verluchte localen, voorzien van alle modern comfort: bijna luxueuze woningen, een cantine, een cinema, een sportterrein en een zwembad. De laatstgenoemden bevinden zich in een door prikkeldraad afgesloten terrein en zijn ondergebracht in acht barakken die uitriep op een plein, in de nabijheid van een vijver.

Iedere barak, welke uit ruw hout is vervaardigd, is verdeeld in twee zalen, van 20 meter lengte, 7 meter breedte en 2.50 meter hoogte en is uiterst eenvoudig gemeubeld met boven elkaar geplaatste bedden en met vijf tafels, die derwijze geplaatst zijn dat er een middengang vrij blijft. In elke zaal bevinden zich 70 tot 90 mannen die in deze enge ruimte noodzakelijkerwijze opeengehokt zitten. Tussen de twee zalen zijn er 16 wastafels en 4 stortbaden, die aan de muren zijn vastgehecht.

De beproevingen van een Luxemburger.

Deze beschrijving werd getrokken uit een lang verslag, opgemaakt door een Luxemburger, die in deze hel ettelijke maanden heeft doorgebracht. Dit verslag is onlangs in de Belgische kringen te Londen toegekomen.

Schrijver van dit verslag werd wegens zijn vaderlandse bedrijvigheid na de algemene werkstaking in het Groothertogdom aangehouden en werd door de Gestapo zo wreedaardig afgeranseld dat hij een tijdlang zijn ogen niet kon openen. Daar hij aan alle mishandelingen had weerstaan en daar de Duitsers er niet in gelukt waren hem zijn vermeende medeplichtigen te doen verraden, werd hij zonder meer naar Hintzert gezonden.

Hij beschrijft zijn aankomst aldaar als volgt:

— Het eerste wat mij opviel was het bordje dat aan de ingang van het kamp was geplaatst: „S.S. Sonderlager Hintzert" (Biezonder kamp S.S. Hintzert).

Al spoedig vernam ik daar wat de gevangenen van de S.S. te verduren hebben: zij deden mij en mijn reisgezellen rond de binnenplaats lopen, niet gedurende 20 of 30 ronden, maar gedurende drie uren, zulks zonder ophouden, want bij de minste verpozing werden wij door de S.S. met een ongehoorde ruwheid geslagen.

Vaak gebeurde het dat er iemand neerstortte, doordat wij verplicht waren met uitgestrekte benen over een reeks muurtjes te springen. Wanneer iemand van ons bewusteloos neerviel, werd hij met slagen overladen. Indien hij niet dadelijk opstond, werd hij geheel gekleed in de vijver geworpen. Wanneer hij uit het water kwam, moest hij in zijn doornatte klederen de mars hervatten.

Het „stokslaan" wordt nog steeds in „ere gehouden".

De bevelhebber van het kamp vroeg aan ieder van ons waarom hij aangehouden werd. Hij schreeuwde veeleer dan hij sprak. Aan een onzer makkers in de rangen, die schrijnwerker van stiel was, vroeg hij welke gestalte hij had en hoe lang zijn doodkist moest zijn. Daar de gevangene van schrik verstijfd, geen woord sprak sloeg hij hem met zijn rijzweep vlak in het gelaat.

Aldus werden wij te Hintzert onthaald.

Wij waren daar met ongeveer 900 gevangenen: 340 Luxemburgers; 400 Fransen, talrijke Belgen, Russen, Nederlanders en Duitsers.

Kort na onze aankomst, werd ons haar zeer kort geknipt en het voorste gedeelte van ons hoofd werd tot aan het voorhoofd over een breedte van drie centimeter geschoren.

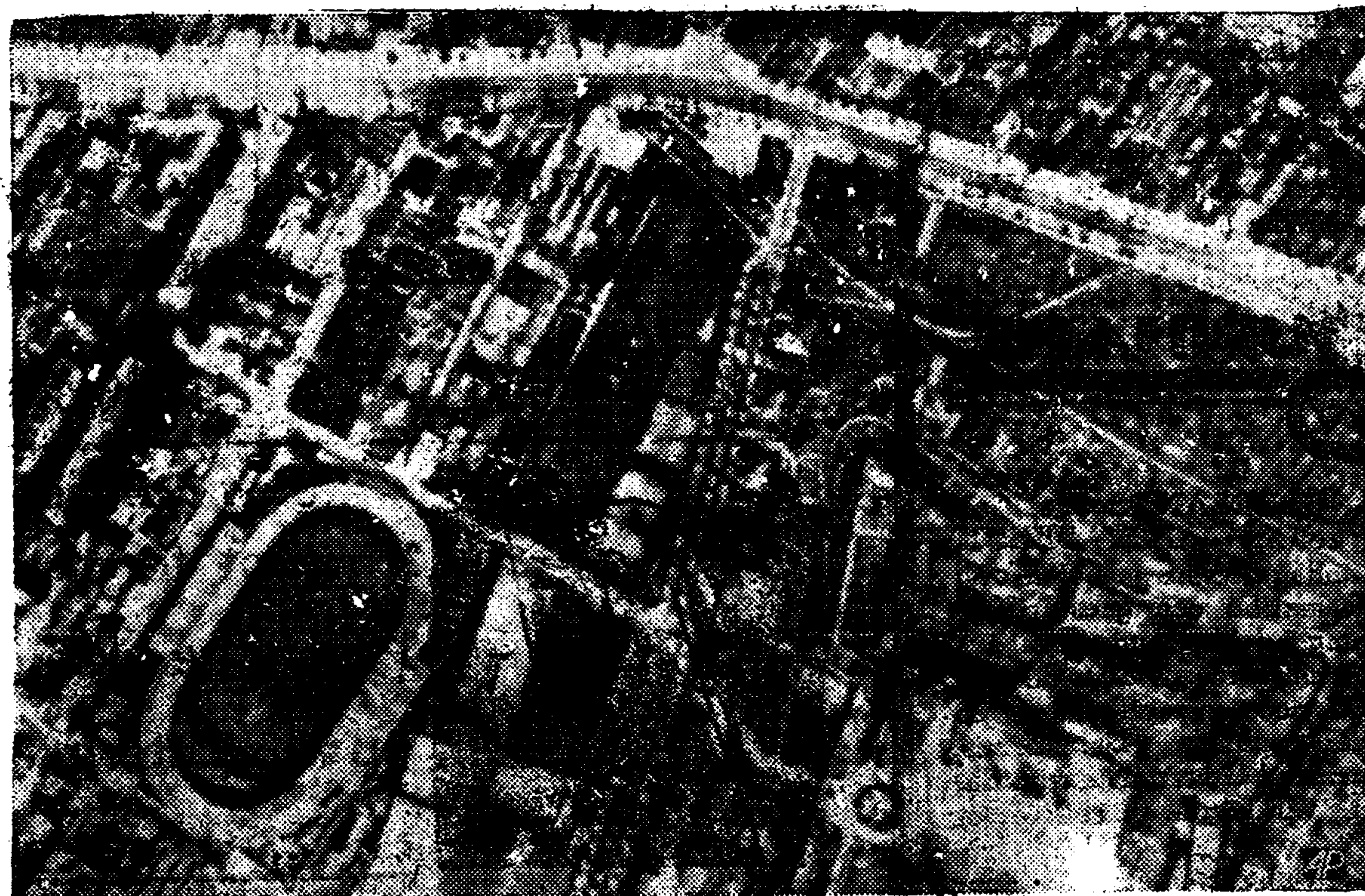
Onze klederen en al wat wij aan geld en aan papier bezaten werden ons afgenomen. Het enige voorwerp dat ik mocht behouden, was mijn trouwring.

Wij moesten ons kleden met allerhande oude, afgedragen, militaire uniformen, echte lompen, waaraan de knopen ontbraken. Als schoeisels kregen wij armzalige versleten, zware schoenen, waarvan de binnenzolen op verschillende plaatsen gaten vertoonden. Aldus uitgedost en stijf door de gekregen slagen, zagen wij er erbarmelijk uit.

De donkere kamer.

Ik kreeg het bevel buiten de rangen te treden en werd geleid naar een duister hok genaamd „de donkere kamer", waar ik gedurende twee dagen afzonderlijk werd opgesloten. Slechts één snede brood en een glas water per maaltijd ontving en verplicht was zonder de minste deken op planken te slapen.

Daarna moest ik terug op de bank der beklaagden plaats nemen. Gestapo-agenten ondervroegen mij lang over mijn bedrijvigheid te Luxemburg en hun vragen gingen gepaard met matrakslagen. Ik was ervan beschuldigd ontsnapte gevangenen te hebben laten „passeren", en hun klederen bezorgd te hebben teneinde hen toe te laten een neutraal land te bereiken.

Deze verkenningsfoto van Parijs werd door een Noordamerikaans vliegtuig gemaakt op 23 Augustus, de dag dat de Fransen wat voorbarig de bevrijding van de Seine in Frankrijk.

Gedurende zeventien dagen werd mij het vuur aan de schenen gelegd. Alle dagen, waren het dezelfde vragen die met stokslagen gepaard gingen. Ik kon nog slechts in geknielde houding slapen, terwijl mijn hoofd op de grond rustte, daar mijn rug en mijn buik nog slechts één wonde vormden, die mij oneindig veel pijn bezorgde.

Ondanks al mijn lijden, slaagde ik erin vol te houden en mijn beulen, die inzagen dat zij niets uit mij konden krijgen zonden mij terug naar het kamp met de volgende bedreiging: „Mannen als gij, worden neergeschoten, indien zij trachten te ontsnappen".

Die woorden klonken mij nog lang daarna in de oren. Telkens als ik ergens afzonderlijk het een of het ander werk moest gaan verrichten deed ik het met het gevoel dat ik hier of daar ging neergeschoten worden.

Verklikkers.

Wanneer ik terug werd losgelaten, werd ik naar een barak gezonden, waarin enkel Luxemburgers verbleven. Sommigen onder hen woonden daar reeds 14 maanden, onder meer een gewezen officier, die voor ons allen een toonbeeld was. Hij gaf ons raad en moed wanneer wij op het punt waren te bezwijken; hij hielp ons met al de middelen, waarover hij kon beschikken.

In deze barak, zoals in de andere, waren er mannen van alle leeftijd en van alle stand: geestelijken, geneesheren, universitairen, politie-agenten en zelfs zekere kerels zonder bekend beroep, waarvoor wij ons in acht namen en die, in weerwil van hun vriendschapsbetuigingen waarschijnlijk verklikkers waren. Onze solidariteit onder vaderlanders was zodanig, dat de verklikkers niets te onzen nadele aan hun meesters konden vertellen.

De bevelhebber van het kamp herhaalde voortdurend, dat de „nietsdoeners" het recht niet hebben te eten. Hij zorgde er dan ook voor, dat wij dit recht met woeker verdienden, alhoewel er te Hintzert meer stokslagen dan brood werden uitgedeeld.

De geïnterneerden waren in drie groepen verdeeld: het „Aussen-Kommando", dat het werk buiten het kamp verrichtte; het „Kommando", dat belast was met het laden en het vervoeren van allerhande goederen tussen het kamp en het station; en het „Innen-Kommando", dat slechts binnen het kamp werkte.

De lichamelijke en morele voorwaarden, waarin wij moesten arbeiden, waren verschrikkelijk. Het was een langzame dood, waaraan slechts de buitengewoon krachtige mannen ontsnapten. De dysenterie en de scheurbuik, die er voortdurend heersten, waren alleen reeds oorzaak dat 30 tot 40 van onze kameraden maandelijks stierven.

Hoe de gevangenen de dag doorbrachten.

De gevangenen, die deel uitmaakten van het „Aussen-Kommando" moesten om 3.30 uur opstaan. Daarna werden de nummers afgeroepen voor de in hun hemd staande mannen. Te Hintzert, zoals in de galeien, zijn de gevangenen namelijk nog slechts nummers.

Na het appél gingen wij met het blote lichaam naar het stortbad. Dikwijls konden wij de bewakers bedriegen, en gingen wij twee of driemaal naar het stortbad in de plaats van onze zwakkere kameraden.

Ik heb deze dienst dikwijls bewezen aan een zestigjarigen industrieel uit Luxemburg. De S.S., die ons bewaakten, hebben deze list nooit vermoed, want zij stelden er zich tevreden mede de mannen te tellen, die een stortbad namen.

Na zich gekleed te hebben moest men zijn bed opmaken, d.w.z. op een zekere manier zijn strozak in vieren en zijn deken in drieën plooien. Wanneer men zich naar de gegeven bevelen niet schikte, ontving men matrakslagen en werden gedwongen marsen opgelegd.

Na de zaal opgeruimd en gereinigd te hebben, werd een nieuw appèl gehouden, dat gevolgd werd door het ontbijt.

Dit was een der twee maaltijden, die aan tafel genomen werden. Het bestond uit een kom gekookt water, dat de kleur en de schijn had van koffie en uit het dagelijkse broodrantsoen van 250 gram dat uitermate zwaar was.

Na het ontbijt vertrok het „Aussen-Kommando" stapsgewijze en onder sterk geleide naar het station van Reinsfeld, dat op 5 km. afstand ligt.

Zij die niet op regelmatige stap marcheerden, ontvingen kolfslagen. De trein voerde de groep tot aan Saarbrug waar draineringswerken werden uitgevoerd. Het werk ving aan om 7 uur. Om 13.30 uur werd het tijdens tien minuten onderbroken om de mannen toe te laten, rechtstaande, een liter soep zonder brood, noch groenten te gebruiken. Het werk werd daarop zonder onderbreking, in regen of wind, tot 18 uur 's avonds voortgezet.

De gevangene, die niet genoeg werkte naar de zin van de S.S., moest bij de terugkeer gedurende twee of meer uren op de binnenplaats rechtstaan met de handen op de rug gebonden; bovendien werd hij dikwijls geslagen en van zijn avondmaal beroofd.

De commandant van het kamp dreef de wreedheid soms zo ver, dat hij de gevangenen bij hun terugkeer van het werk verzamelde en hun vroeg: „Hebben nietsdoeners recht op voedsel?" De ongelukkigen moesten in koor antwoorden: „Neen". Het onmens stelde nog andere vragen, om de ongelukkigen in verlegenheid te brengen en hen aldus te dwingen zelf om mishandelingen te vragen.

De „Aussen-Kommando's" keerden omstreeks 20 uur 's avonds in het kamp terug. Vaak waren de mannen nat tot op de huid, en konden zij niet eens hun klederen laten drogen. 's Anderdaags moesten zij die klederen in dezelfde staat weer aantrekken, daar zij er geen andere bezaten.

De gevangenen, die voor de transportwerken gebruikt werden, moesten om 4.30 uur 's morgens opstaan.

De mannen moesten stenen laden in stortkarren en moesten deze karren voorttrekken tot aan het station, op 5 km. van het kamp.

Ieder voertuig was met 21 man bespannen. Zij moesten 's morgens twee ritten doen en twee 's namiddags, zodat zij in totaal 40 km. aflegden, waarvan de helft met geladen voertuigen. Onnodig te wijzen op het lijden van deze ongelukkigen, wier schoenen in slechte staat waren, en die nooit te voren zware arbeid hadden gedaan. Zij waren veroordeeld om een langzame dood te sterven, waarover hun families onkundig worden gehouden. Zij behoorden voor het merendeel tot de vrije beroepen.

De „Innen-Kommando's" stonden eveneens 's morgens om 4.30 uur op. Onder de geïnterneerden werden zij door de Duitsers het meest verdacht, en zij werden het meest bewaakt uit vrees, dat zij zouden pogen te ontsnappen. Ik behoorde tot deze categorie.

„Weerspannigen".

De „Innen-Kommando's" werkten in een groeve van witte bouwsteen. Alles moest er vlug uitgevoerd worden. Wie zijn gang vertraagde, werd met 25 tot 30 stokslagen op de billen gestraft en kreeg 's morgens of 's middags geen voedsel. In dit geval stopten zijn kameraden hun tersluiks een snede brood in de hand.

Op alle ogenblikken werden er appèls gehouden, waarheen wij ons in looppas moesten begeven.

Van 20 tot 22 uur 's avonds: rust. Wij hadden dan het recht om onder elkaar te spreken, wat gedurende de dag verboden was. Van 20 uur af, was het verboden de gemeenschappelijke zaal te verlaten.

Het voedsel was steeds hetzelfde, met dit verschil, dat Zondags het avondmaal afgeschaft was om de S.S. te laten....... uitrusten.

Men kan zich bezwaarlijk de atmosfeer voorstellen, die in dit helse kamp heerst, waar eenieder in opgewondenheid en in voortdurende vrees leeft. Het is een wonder dat de geïnterneerden op den duur niet krankzinnig werden.

Alle gevangenen waren uitgeput en zij stierven letterlijk van de honger. Allen hadden zij het lichaam met blauwe plekken en met littekens overdekt tengevolge van de slagen, die zij gekregen hadden. Velen leden aan geheugenverzwakking.

In volle winter heb ik gedurende 72 uren gevangenen met de handen op de rug te midden van de binnenplaats zien blijven, zulks omdat zij hun vrienden niet wilden verraden.

Hoe verheven waren zij niet door hun vaderlandsliefde en door hun moed. Nooit zal men hen, noch de nagedachtenis van degenen, die bezweken zijn genoeg kunnen vereren. Van de plaats waar ik mij in veiligheid heb weten te stellen, heb ik de buitenwereld willen kennis geven van wat het kamp van Hintzert werkelijk is, en ik deel zulks in de hoop, dat degenen die zich ginder de medeplichtigen van Hitler hebben gemaakt, eens zullen gestraft worden, zoals zij het verdienen.

Sport Rubriek.

Officiële Mededelingen van „De Curaçaose Voetbalbond"

WEDSTRIJD UITSLAGEN

Van Donderdag, 31 Augustus 1944:
Knock-out-wedstrijden S.V. „Atlanta".

Jong Curaçao 1 — Atlanta 1	0—3.
Willemstad 1 — Independiente 1	0—2.

finale: Atlanta 1 — Independ. 1 (Independiente niet voldoende spelers, waardoor Atlanta winnaar werd van den beker, uitgeloofd door den heer Sprock alsmede houdster van den door haarzelf ter beschikking gestelden wisselbeker voor één jaar).

Van Zondag, 3 September 1944:

Competitie Reserve A-Klasse:

S.U.B.T. 2 — Independiente 2 — 6—1.

Competitie B-Klasse:

U.S.C. 1 — Veendam 1 — 3—2.

Competitie Reserve B-Klasse:

Scherpenheuvel 2 — Be Quick 2 — 11—0.

WEDSTRIJD PROGRAMMA

STADION

Zaterdag, 23 September 1944: Independiente 1 — J. Holland 1 (om den Stimulansbeker 1944)

Zaterdag, 7 October 1944: Jong Holland 1 — S.U.B.T. 1 (als boven)

Competitie A-klasse.

Zondag, 24 September 1944: Atlanta 1 — Jong Curaçao 1 (Rosario)

Zondag, 1 October 1944: S.U.B.T. 1 — Independiente 1 (afgelast)

Competitie B-Klasse.

Zondag, 17 September 1944: Vitesse 1 — Be Quick 1 (afgelast)

Zondag, 8 October 1944: U.S.C. 1 — Caribe 1 (Ercol)

Competitie Reserve A-Klasse.

Zondag, 10 September 1944: Atlanta 2 — Jong Curaçao 2 (afgelast)

MUNDO NOBO.

Zaterdag, 16 September 1944: Jong Holland 1 — Be Quick 1 (te eigen bate)

Competitie B-Klasse.

Zondag, 10 September 1944: D.T.S. 1 — Scherpenheuvel 1 (Eeers)

Zondag, 1 October 1944: Vitesse 1 — Be Quick 1 (Willems)

Competitie Reserve A-klasse.

Zondag, 8 October 1944: Jong Holland 2 — S.U.B.T. 2 (Visser)

Competitie Reserve B-Klasse.

Zondag, 17 September 1944: Jong Holland 3 — J. Curaçao 3 (Tayelbaum)

Zondag, 24 September 1944: D.T.S. 2 — Scherpenheuvel 2 (De Haay)

SCHERPENHEUVEL.

Competitie B-Klasse.

Zondag, 17 September 1944: Scherpenheuvel 1 — Veendam 1 (Manuel)

Zondag, 1 October 1944: Scherpenheuvel 1 — U.S.C. 1 (Zomrulter)

Competitie Reserve B-Klasse.

Zondag, 8 October 1944: Be Quick 2 — Veendam 2

Aanvang der wedstrijden: voorloopig allen om 4,15 uur.

DIVERSE MEDEDEELINGEN:

De vereeniging „Transvaal" is beboet met f 1,— ingevolge art. 32, lid 3 a, H.R.

De vereeniging „S.U.B.T." is beboet volgens art. 18 R.C.W. (wedstrijd Subt 2 — Independiente 2 van 3.9.44).

De vereeniging „Independiente" is eveneens beboet volgens art. 18 R.C.W. (wedstrijd Subt 2 — Independiente 2 van 3.9.44).

De vereeniging „BLUE STAR" heeft medegedeeld zich te willen aansluiten bij de C.V.B.; verder wenscht deze vereeniging nog aan de Competitie B-Klasse deel te nemen.

De vereenigingen „Subt", „Independiente" en „Veendam" zijn ieder beboet met f 2,50 ingevolge art. 8, sub 5 RCW (elftalopgave voor September 1944).

Wijzigingen: T. A. Liket, moet zijn T. R. Liket van D.T.S. W. Burnet, moet zijn W. R. Burnet van D.T.S.

Inschrijvingen: D. Bermudez, W. Cras, A. v. Gendt, V. M. Grüning, H. Hennep, W. Hoogenbergen, G. A. de Lannoy, V. A. Easten, J. de Palm, F. A. Riley, R. Timp, J. Wardekker en M. R. Torro bij „Union Sporting Club".

HET BESTUUR.